

Недільний ранок, зібрання, хор гріється ранковою кавою, адже прохолода відчувається на вулиці, зал переповнений людьми. Народ Господній прийшовши в церкву послухати те, що Бог йому хоче сказати. Дивлячись на весь перебіг подій під час служіння, відчувається Господня участь, а насамперед хочеться відмітити, що результат був найбільш відчутний в кінці служіння. Вітаємо сестру Олександрю, яка, я вірю, сьогодні переживала, як ніколи, адже вийти наперед перед Богом і просити в нього прощення - справа емоційна і відповідальна, що й зміг в цей час відчути зал ці переживання. Особливе і

радісне служіння відбулось сьогодні, і як не сьогодні в неділю з самог о ранку прийти в Дім Божий і поклонить Йому, переживати радість й ті емоції які переживає Бог за кожного з нас, з такими словами звернувся дякон помісної церкви В. Зонзов, він закликав нас серцями своїми відчувати радість спасіння, радість перемоги над гріхом. Також нагадав нам слова з святого писання Софонія 3:17 "Господь, Бог твій, серед тебе, Велет спасе! Він у радості буде втішатись тобою, оновить любов Свою, зо співом втішатися буде тобою!"

Також хор велично славив Бога своїми голосами, хід служіння відчувалось домашньою обстановкою й затишним теплом, як часто неvistачає ранішнім зібранням, таких відчуттів. Прославляли Бога молодь - співом, соло - виконавці, віршом прославила Л. Валько.

Продовжив зібрання першого заступника ВСО ЕХБ Валерій Антонок, і звернув увагу місце святого писання з книги Псалмів 103:13, яким нагадав те що життя швидкоплинне і як часто непомічаємо ми його, як ми незадумовуємось над житевими пріорітетами, на що витрачаємо дорогоцінні хвилини свого життя. Кожен роздумовував над цими й іншими питаннями, на які настовхнув нас В. Антонок. Як християни, ми завжди залишаємося свідомою частиною суспільства саме тому, що в таких процесах покликані більше говорити не про наслідки, але

про духовні причини. Очікування кращого залежить не стільки від бажання і готовності щось змінювати, скільки від розуміння, що саме потребує перемін. Було багато роздумів, а саме що таке наше життя? як його правильно розподілити? які пріоритети в нашому житті головні? що робити з тими роками нашого життя, які Бог нам дарував, тими й іншими питаннями кожен ставив перед собою.

"Якова 4:14 ви, що не відаєте, що трапиться взавтра, яке ваше життя? Бо це пара, що на хвильку з'являється, а потім зникає!... кожного життя це 70-80 років..... так говорить Біблія, як ми готові розподілити ці роки, цю підготовку до чогось більшого, до небесного. Якщо ми маємо 100 гривнів і знаємо, що на ці гроші ми маємо прожити цілий місяць, то що ми купим? як ми розподілимось цими коштами? я думаю купим хліба, щоб могли вижити, адже заходячи магазин ми можемо все купити, але зважаючи на ці 100 гривнів треба бути мудрими, тож як ми поведемося з своїм життям? з своїми 70-80 роками?" - сказавши В. Антоюк

Господь особливо проводив хід служіння, кожен зміг відчутти благословіння Божі на собі і якщо ще сьогодні звіщається Боже Слово і є можливість прийти до Бога, то це означає, що Божя любов і милість продовжується над нами. Слава Богу за такі богослужіння, за те, що ще одна людина знайшла Бога. Вітаємо сестру Олександрю з цим примиренням і визначним днем в її житті.

